Pregaria.cat

Entrada

Paràbola del pelegrí

(Dedicada a tots i totes els que heu viscut la Setmana Santa i la pasqua en comunitat, i ara sou de nou a Galilea)

Baixava el pelegrí de la muntanya santa. Portava al cor el goig d'aquells ulls interiors que l'havien captivat. Com l'estel del matí es deixava conduir cap a la plana per la veu que escoltava en el més profund d'ell mateix.

El camí era pedregós i amb prou feines hi havia una ombra. Però tan a la dreta com a l'esquerra el creuaven camins asfaltats, entre arbres frondosos. El primer a la dreta deia: CAMÍ DEL PODER. Era per aquells que aspiren a estar a dalt. Al final del camí es veien edificis importants, carrers plens de gent, crits, propaganda i en els despatxos superiors hi estaven els poderosos.

Per uns moments el pelegrí va dubtar. Potser es podia fer el bé essent important. Però els ulls de dintre del cor miraven cap endavant. I la veu molt suaument li deia: no, no és aquí, de moment.

Al cap d'una estona, sota el sol ja de mig matí, creuava el dur camí una carretera molt agradable, Hi havia un "stop" que el va obligar a parar i al seu costat un altre cartell que deia CARRETERA DEL PLAER. Era per aquells que viuen per passar-ho bé... i peti qui peti. La carretera no era llarga, i ben a prop es veia el gran casino. De totes les finestres en sortien els crits, la música estrident i la gresca.

Per uns moments el nostre pelegrí va dubtar. Ell també volia ser feliç. Potser era allà on es comprava aquesta mercaderia. Però els ulls interiors del seu cor miraven cap endavant, i la veu li deia: no, tampoc és aquí. El que veus i sents és una trampa. Ja hi tornaràs, però de forma nova.

El sol ja queia a sobre del jove que no parava de suar. Recordava la muntanya on havia trobat l'amor de la seva ànima, que el mirava i li parlava des del més profund. Potser tenia que haver-se quedat allà dalt. No era millor una cabana a dalt que tota aquesta embolicada història?. I ara es troba de ple en el darrer cartell, que deia: AUTOPISTA PRIORITARIA DEL EGO. Difícilment hi podia arribar a peu. Hi havia molts cotxes per llogar, i a l'horitzó gran varietat de xalets, finques, aeroports i grans centres comercials. I també aquí els ulls del seu cor miraven endavant i la veu li deia molt suaument: tampoc, aquesta és la trampa més gran, viure fonamentalment per a tu.

Quan ja queia la tarda el nostre pelegrí va arribar a una ermita menuda i blanca. Obre la porta i es troba un carta en el que estava escrita aquesta frase: "carta de pasqua". L'obre i llegeix aquest text:

Fill meu, benvingut, t'esperava, descansa aquest vespre i demà retorna pel camí on has vingut, entra a l'autopista, a la carretera i al camí, ficat en els centres del egoisme, del plaer i del poder, respecta tothom, i mira de testimoniar que el poder té l'únic sentit en el servei, el plaer en el goig i l'ego en la total donació.

Trobaràs amics i amigues que cerquen el mateix. Pensa que cal canviar les coses .No defugis el teu país, ara et vull a Galilea. Et seguiré mirant i m'escoltaràs en el fons del teu cor.

Jesús Renau sj.